

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-33Cb/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119302755
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Raábová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:6119302755.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Martou Raábovou v spore žalobcu: A. B., C. XX, XXX XX A., D.: XX XXX XXX, právne zastúpený: D. E., F. XX, XXX XX A. – E., D.: XX XXX XXX, G. H.: G., E., H. X, XXX XX A., D.: XX XXX XXX, o zaplatenie 18.888,12 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 18.888,12 eur s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.628,- eur od 3.11.2016 do zaplatenia, 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.162,12 eur od 7.12.2016 do zaplatenia, 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.193,68 eur od 28.12.2016 do zaplatenia, 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.154,24 eur od 31.1.2017 do zaplatenia, 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.418,72 eur od 2.3.2017 do zaplatenia, 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.664,72 eur od 4.4.2017 do zaplatenia, 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.666,64 eur od 3.5.2017 do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica 3. 6. 2019 (upomínacie konanie sp. zn. 9Up/689/2019) a postúpenou konajúcejmu súdu 30. 7. 2019 sa žalobca domáhal, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 18 888,12 €, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 2 628,00 € od 3.11.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 3 162,12 € od 7.12.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 3 193,68 € od 28.12.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 2 154,24 € od 31.1.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 2 418,72 € od 2.3.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 2 664,72 € od 4.4.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 2 666,64 € od 3.5.2017 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,00 € a nahradil mu trovy konania.

2. Rozsudkom č. k. 33Cb/85/2019 – 68 z 25. 1. 2022 súd rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, eventuálne, aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd neprávny procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods.

1 písm. f) CSP), a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

4. Uznesením č. k. 3Cob/96/2022 – 97 z 28. 4. 2023 (ďalej len „Uznesenie“) Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II, č. k. 33Cb/85/2019-68 z 25. 1. 2022 a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 5. 2023.

5. V odseku 22. Uznesenia Krajský súd v Košiciach uviedol, že civilné sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany (a to nielen žalobcu, ale aj žalovaného) definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou. Aj žalovaný je povinný podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, pričom z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovaný tvrdenia, ktoré na svoju procesnú obranu uviedol v odpore proti platobnému rozkazu vydanému v upomínacom konaní (žiadne ďalšie vyjadrenie k veci žalovaný nepodal a na pojednávaní sa nezúčastnil) podoprel akýmkoľvek listinným alebo iným dôkazom. S poukazom na uvedené nie je správny záver súdu prvej inštancie, že žalobca sa snaží preniesť zodpovednosť na žalovaného, keďže dôkazná povinnosť nestíha len žalobcu, ale dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí, čo znamená, že aj žalovaný má znášať dôkaznú povinnosť vo vzťahu k svojim skutkovým tvrdeniam.

6. V odseku 23. Uznesenia Krajský súd v Košiciach uviedol, že pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, aj tento považoval odvolací súd za naplnený, nakoľko tým, že súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na výsluch svedkyne, ktorá by sa vedela vyjadriť k okolnostiam uskutočňovania objednávok, okolnostiam dodania tovaru, komunikácie a celkovo obchodnej praxe medzi zmluvnými stranami, zamietol návrh na vykonanie dôkazu, ktorý mohol priniesť relevantné skutkové zistenia, a ktorého vykonanie je prípustné. Súčasne tým spôsobil sťaženie dôkaznej pozície žalobcu a vzdialil sa želanej a možnej miere zistenia skutkového stavu a to najmä s ohľadom na to, že bol to práve žalobca, komu súd prvej inštancie pričítal neunesenie dôkazného bremena.

7. V ďalšom konaní podľa Uznesenia Krajského súdu v Košiciach bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť, pričom pokiaľ ide o dôkaznú povinnosť, bude vychádzať zo záverov odvolacieho súdu uvedených v odseku 22. tohto uznesenia, ktorými je v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyjdú v konaní najavo (článok 11 ods. 4 CSP) procesne správnym postupom, osobitne sa vysporiada s tým, že žalovaný na jednej strane síce nárok žalobcu spochybnuje, no dodaný tovar nereklamoval, faktúry žalobcovi nevrátil a nárok uplatňovaný žalobcom voči nemu eviduje žalovaný vo svojom účtovníctve a dokonca aj v kontrolnom výkaze. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie tiež o všetkých trovách, vrátane trov odvolacieho konania (§ 363 ods. 3 CSP). Pokiaľ súd prvej inštancie prípadnému návrhu na vydanie rozsudku pre zmeškanie nevyhovie, v odôvodnení svojho rozhodnutia uvedie, z akých dôvodov takému návrhu nevyhoviel.

8. Po vrátení veci súd nariadil pojednávanie na deň 10. 11. 2023, na ktorom spor bez prítomnosti žalovaného, ktorý podaním doručeným súdu 10. 11. 2023 ospravedlnil svoju neúčast', pričom požiadal súd o konanie v jeho neprítomnosti a za splnenia podmienok podľa ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“) vec prejednal a rozhodol.

9. Oboznámením sa so žalobou a s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a žalovaným súd zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný ako obchodný partner žalobcu neuhradil riadne a včas svoje záväzky, ktoré predstavujú cenu za objednané a riadne poskytnuté služby titulom Rámcovej zmluvy o dodávke plastového odpadu č. 477/2015 zo dňa 30. 11. 2015. Svojím konaním sa žalovaný dostal do dlhodobého omeškania, čím porušil svoju základnú zmluvnú povinnosť – zaplatiť za poskytnuté služby dohodnutú cenu riadne a včas.

11. Žalovaný žalovanú sumu neuhradil ani v dodatočnej lehote na základe písomných a ústnych upomienok, ani v lehote poskytnutej Poslednou výzvou na zaplatenie pred podaním žaloby na súd zo dňa 04. 01. 2018. Tým vznikol žalobcovi zákonný nárok domáhať sa zaplatenia dlžnej istiny súdnou cestou, a to spolu s úrokom z omeškania z dlžnej istiny až do zaplatenia, ďalšieho príslušenstva (trovy

konania a paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa §369c Obchodného zákonníka).

12. Súčasťou podania žalobcu boli tieto listinné dôkazy: faktúry I. J. XXXXXXXX, I. J. XXXXXXXX, I. J. XXXXXXXX, I. J. XXXXXXXX, I. J. XXXXXXXX, I. J. XXXXXXXX, I. J. XXXXXXXX, I. J. XXXXXXXX, C. K. J. XXX/XXXX z 30. 11. 2015, posledná výzva na zaplatenie z 4. 1. 2018 a kontrolný výkaz.

13. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz č. k. 9Up/689/2019 – 26 z 17. 6. 2019, v ktorom žalovanému uložil povinnosť žalobcovi do 15 dní od jeho doručenia zaplatiť istinu vo výške 18 888,12 €, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 2 628,00 € od 3.11.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 3 162,12 € od 7.12.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 3 193,68 € od 28.12.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 2 154,24 € od 31.1.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 2 418,72 € od 2.3.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 2 664,72 € od 4.4.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania 9,00% ročne zo sumy 2 666,64 € od 3.5.2017 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 40,00 € alebo v tej istej lehote podať odpor. Druhým výrokom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 566,50 €.

14. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu 4. 7. 2019 včas odpor, ktorý mal za následok zrušenie platobného rozkazu. V rámci odporu žalovaný uviedol, že hlavným dôvodom podania odporu je skutočnosť, že v Rámcovej kúpnej zmluve o dodávke plastového odpadu č.477/2015 zo dňa 30.11.2015 v čl. II Predmet zmluvy je zmluvnými stranami dohodnuté, že Držiteľ odpadu má dodať plastový odpad s uvedením konkrétnych, presne vyšpecifikovaných druhov odpadov. V čl. III predmetnej zmluvy je presne zadefinovaný postup oboch zmluvných strán. Tam je okrem iného uvedené, čo musí obsahovať nákupná objednávka vystavená príjemcom, ktorá je záväzná pre obe zmluvné strany po jej akceptácii. Žalobca však v konaní nepredložil jednotlivé písomné objednávky od príjemcu odpadu, len jednotlivé faktúry. V skutočnosti žalobca v rozpore so zmluvou a objednávkami v jednotlivých dodávkach nedodal to, čo malo byť predmetom dodávky. V jednotlivých dodávkach sa nachádzalo veľké množstvo iného materiálu, než takého, aký si príjemca odpadu objednal. Práve to je dôvodom, prečo žalovaný neuhradil vystavované faktúry, pretože to nezodpovedalo zmluvne dohodnutým podmienkam. Až po vysporiadaní uvedeného stavu bude možné ustáliť, ktorá časť odpadu je v zmysle zmluvne dohodnutých podmienok a ktorá nie. Žalovaný navrhoval žalobcovi, aby si uvedený odpad, ktorý bol dodaný v rozpore so zmluvou a objednávkou odniesol a aby dodával výhradne objednaný odpad. Je totiž podľa názoru žalovaného nemysliteľné, aby mu bolo účtované, čo si neobjednal. Samotné triedenie objednaného a neobjednaného tovaru by bolo veľmi nákladné a neefektívne a navyše ostal by mu odpad, ktorý si neobjednal a navyše žalobca požaduje, aby zaň žalovaný zaplatil ako za odpad, ktorý má prejsť procesom jeho zhodnotenia. V konaní žalovaný žiada, aby žalobca predložil všetky písomné objednávky od príjemcu odpadu a vyjadril sa k spôsobu vyriešenia ním zapríčineného stavu v súvislosti s dodávaním plastového odpadu, ktorý si príjemca odpadu neobjednal.

15. Vo vyjadrení k odporu doručenom súdu 25. 7. 2023 žalobca uviedol, že žalovaný v podanom odpore nepopiera resp. nenamieta samotné dodanie odpadu v zmysle Rámcovej kúpnej zmluvy č. 477/2015 zo dňa 30. 11. 2015 (ďalej len „rámcová zmluva“). Žalovaný namieta tú skutočnosť, že sa v jednotlivých dodávkach nachádzal aj iný „materiál“, ako dohodnutý odpad v zmysle rámcovej zmluvy, pričom ho bližšie nešpecifikuje. K uvedenému tvrdeniu žalovaného žalobca uvádza, že nie je pravdou, že odpad, ktorý mal byť predmetom dodávky bol v rozpore s predmetnou rámcovou zmluvou a bol znehodnotený, tak ako uvádza žalovaný. Jedná sa účelové tvrdenie žalovaného. Zo strany žalovaného nikdy nedošlo k odmietnutiu prevzatia odpadu v zmysle rámcovej zmluvy. Žalovaný odpad prevzal a prevzatie potvrdil. Rozhodujúcou skutočnosťou je to, že žalovaný ako obchodný partner žalobcu neuhradil riadne a včas svoje záväzky, ktoré predstavujú cenu za objednané a riadne poskytnuté služby titulom rámcovej zmluvy. Svojím konaním sa žalovaný dostal do dlhodobého omeškania, čím porušil svoju základnú zmluvnú povinnosť, ktorou je zaplatiť za poskytnuté služby dohodnutú cenu riadne a včas. Žalovaný žalovanú sumu neuhradil ani v dodatočnej lehote na základe písomných a ústnych upomienok, ani v lehote poskytnutej Poslednou výzvou na zaplatenie pred podaním žaloby na súd zo dňa 04. 01. 2018. Zároveň žalobca uvádza, že žalovaný nikdy nenamieta žiadnu z predmetných faktúr, ktoré mu boli zo strany žalobcu vystavené. Žalovaný taktiež v odpore nenamieta platnosť samotnej rámcovej zmluvy alebo jej časti. Taktiež žalovaný priamo nepopiera jeho povinnosť plniť z predmetných faktúr, ale v odpore uvádza „...v jednotlivých dodávkach sa nachádzal iný materiál...“ a „...až po vysporiadaní uvedeného stavu bude

možné ustáliť, ktorá časť odpadu je v zmysle zmluvne dohodnutých podmienok a ktorá nie...“. Na základe hore uvedeného vznikol žalobcovi zákonný nárok domáhať sa zaplata dĺžnej istiny súdnou cestou, a to spolu s úrokom z omeškania z dĺžnej istiny až do zaplata, ďalšieho príslušenstva (trovy konania a paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa §369c Obchodného zákonníka).

16. Žalovaný doručil súdu dňa 10. 11. 2023 vyjadrenie, v ktorom zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a zároveň uviedol, že žalobca celý čas konal v rozpore s riadne uzavretou zmluvou. Nedodrжал svoje zmluvné povinnosti, a v rozpore so zmluvou žiada úhradu žalovanej sumy. To, aby došlo k riadnemu zmluvnému vzťahu a plneniu zo zmluvy, musí byť len za podmienky, že žalobca dodrží a splní to k čomu sa zmluvne zaviazal. Uzavretá rámcová zmluva jasne stanovuje podmienky, za ktorých má vzniknúť jednotlivý obchodno-právny vzťah to znamená, že ak žalobca nekonal pri jednotlivých obchodných vzťahoch v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok uvedených v rámcovej zmluve, nemôže žiadať plnenie. Tak ako už súd prvého stupňa správne poukázal na to, že žalobca nekonal v súlade s dohodnutými podmienkami a ani žiadnym spôsobom nepreukázal v konaní ako a kedy riadne naplnil svoje zmluvné povinnosti ku ktorým sa zaviazal. Žalobca doteraz nepredložil žiadny dôkaz o splnení svojich zmluvných povinností. Žalovaný poukazuje na to, že tieto svoje povinnosti žalobca nikdy riadne nesplnil. Navyše nielenže porušil svoje povinnosti ale pokutným spôsobom dodal odpad, ktorý na to nebol určený, pretože daný odpad žalovaný ako firma nemohol zhodnotiť lebo sa jednalo o iný druh odpadu ako bolo zmluvne dohodnuté. Žalovaný niekoľkokrát počas dodávok telefonicky, SMS správami – zasielaním fotiek o dodávkach upozorňoval žalovaného o nesprávnosti a nekvalite dodávok žalobcom. Žalovaný sa pokúsil dodaný tovar zhodnotiť ale pre jeho nekvalitu to bolo príliš pracné a nákladné. Vytriedené smetie následne bolo odvážané žalobcom späť na skládku žalobcu. Žalobca odviezol asi 15 veľkokapacitných kontajnerov s objemom 30m³, o čom je záznam v evidencii jázd vozidla u žalobcu. Ďalší vytriedený odpad je doposiaľ na skládke žalovaného, z dôvodu toho, že žalobca si ho odmietol vziať na svoje náklady od žalovaného. Žalovaný sa niekoľkokrát stretol osobne na dočasnej skládke žalovaného so zástupcami obchodného oddelenia navrhovateľa, pričom im bol ponúknutý tovar na späťvzatie v cene, za ktorú ho žalovaný nadobudol. Následné vyjadrenie navrhovateľa znelo citujem: „Tento tovar nemá takúto hodnotu“ a odmietli tovar späť vziať. Žalovaný má za to, že žalobcom navrhnutý svedok účtovníčka navrhovateľa, ktorá mala osvedčiť správnosť dodávok žalobcovi, je irelevantný pretože tak ako podľa žalovaného zrejme aj z posúdenia súdu účtovníčka nie je oprávnená posúdiť dodávky navrhovateľa žalovanému, keďže ich ani nevidela a nemá žiadnu vedomosť o komunikácii žalovaného so zástupcami obchodného oddelenia navrhovateľa pretože nebola za túto časť obchodu zodpovedná a ani ho nekoordinovala. Tento návrh navrhovateľa (zástupcu advokátskej kancelárie) je špekulatívny a to aj z dôvodu toho, že sa neodvolávajú na informácie obchodného oddelenia ale na informácie ekonomického oddelenia. Žalovaný za účelom objasnenia celého sporu navrhuje predvolať svedkov, s ktorými komunikoval obchodné záležitosti, a ktorí relevantne môžu predmetný spor potvrdiť resp. vyvrátiť. Za týmto účelom navrhuje predvolať : C. L. – manažér odpadového hospodárstva KOSIT, M. N. M. – C. predaja služieb KOSIT, Ing. Ľubomír Kukľa – riaditeľ divízie spracovania odpadov KOSIT, G. O. – oddelenie predaja služieb A., J. – oddelenie predaja KOSIT k vypočutiu na kvalitu dodávok tovaru žalobcom, resp. objasnenie námietok žalovaného na kvalitu dodávok a návrh žalovaného na späťvzatie tovaru žalobcom v hodnote ktorá bola žalobcovi účtovaná. K svojmu podaniu žalovaný pripojil fotodokumentáciu z dodávok tovarov, ktorá bola taktiež zaslaná pracovníkom obchodného oddelenia.

17. Na pojednávaní dňa 10. 11. 2023 právny zástupca žalobcu zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a navrhol súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

18. Zistený skutkový stav takto posúdil podľa týchto ustanovení právnych predpisov:

19. Súd sa najprv vypořiadal s návrhom právneho zástupcu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

20. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a/ na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a/ sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, b/ žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

21. Žalovaný doručil súdu podanie z 9. 11. 2023, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu plánovaného zdravotného zákroku a požiadal súd, aby konal aj v jeho neprítomnosti s prihliadnutím na jeho vyjadrenie, ktoré bolo súčasťou jeho podania. Z uvedeného dôvodu súd nemohol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko preň neboli splnené zákonné podmienky požadované v zmysle ust. § 274 CSP, keďže žalovaný svoju neprítomnosť pred začatím pojednávania ospravedlnil a požiadal o konanie v jeho neprítomnosti.

22. Následne sa súd zaoberal aj námietkou žalobcu ohľadom nedostatku vecného odôvodnenia odporu žalovaného podaného voči platobnému rozkazu a jeho prípadného odmietnutia.

23. Podľa § 11 zákona o upomínacom konaní ak čo len jeden zo žalovaných podal včas odpor s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušuje vo vzťahu ku všetkým žalovaným; to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo.

24. Podľa § 14 ods. 1 odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

25. Podľa § 14 ods. 3 ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd strany upovedomí o pokračovaní v konaní.

26. Súd konštatuje, že v zmysle ust. § 2 zákona č. 307/2016 Z.z. zákon o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov na upomínacie konanie je kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica. Vzhľadom na vyššie uvedené nebol prvostupňový súd kauzálne príslušný na odmietnutie odporu, nakoľko na to bol kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania. Tým, že Okresný súd Banská Bystrica podaný odpor vyhodnotil ako vecne odôvodnený a konanie na základe návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní postúpil na prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu, nemal ten inú možnosť ako pokračovať v príprave pojednávania.

27. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

28. Podľa § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

29. Podľa § 153 ods. 3 CSP, ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

30. Pokiaľ ide o podanie žalovaného z 9. 11. 2023 doručené súdu pred pojednávaním dňa 10. 11. 2023 súd konštatuje, že v zmysle vyššie cit. ust. § 153 CSP, sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania, to znamená, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania nie je vykonaný včas, nespôsobuje (za zákonom ustanovených podmienok) procesnoprávne účinky. Absencia procesno-právnych účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Procesné úkony strán sporu, ktoré podliehajú koncentrácii konania sú prostriedky procesného úkonu a procesnej obrany (§ 149). Z normatívneho hľadiska má koncentrácia konania za následok osobitné procesnoprávne sankcie (v podobe neúčinnosti procesného úkonu strany sporu) za to, že strana sporu porušila procesnú povinnosť riadneho vedenia sporu.

31. Povinnosť riadneho vedenia sporu je všeobecne vyjadrená v čl. 8 Základných princípov CSP tak, že strany sporu sú povinné vykonať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v súlade s princípom hospodárnosti. Procesné úkony nesmú viesť k prietahom v konaní (čl. 5). Účelom a zmyslom koncentrácie konania je prispieť k rýchlosti konania, zabrániť zdržavaniu konania a

motivačne pôsobiť na strany sporu a aby procesné úkony vykonávali včas. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Nie je napríklad želateľné, aby strana sporu predkladala skutkové tvrdenia alebo dôkazné návrhy až na pojednávaní resp. v podaní tesne pred pojednávaním, čo by mohlo znamenať zmarenie účelu už nariadeného pojednávania a požiadavku na vytýčenie ďalšieho pojednávania (protistrana nemala podanie žalovaného k dispozícii pred pojednávaním na vyjadrenie). Nemožno však vylúčiť, že predloženie skutkového tvrdenia alebo dôkazného návrhu až na pojednávaní je v konkrétnom prípade dôvodné, napríklad ak je bezprostrednou reakciou na nové skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany vyhodnotí v okolnostiach konkrétneho prípadu súd a je ponechané na jeho úvahe, či prípadné omeškanie procesného úkonu ospravedlní alebo či prijme procesnú sankciu, ktorá spočíva v tom, že súd na procesný úkon neprihliadne a tým mu neprizná procesné účinky. Strana sporu má procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, v prípade porušenia povinnosti môže nastúpiť sankcia predpokladaná v § 153 ods. 2 a 3, prípadne aj iné právne následky. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Ak neexistujú osobitné dôvody v zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné. Odsek 2 a 3 ust. § 153 zakotvuje sankciu za to, že strana sporu nespĺnila povinnosť uloženú v § 153 ods. 1. Ak súd dospeje k záveru, že strana sporu neuplatnila prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas, má možnosť buď konanie strany ospravedlniť a na jej procesný úkon prihliadať alebo vyvodiť sankčné dôsledky, teda na omeškaný procesný úkon neprihliadnuť (nepriзнаť mu procesnoprávne účinky). O tom, či súd omeškaný procesný úkon strany ospravedlní alebo nie, nevydáva procesné uznesenie. V odôvodnení rozsudku vo veci samej však vysvetlí, že na procesný úkon neprihliadol a z akých dôvodov. Uplatnenie diskrečného práva súdu závisí od okolností konkrétneho prípadu. Oneskorené predloženie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany môže súd ospravedlniť na základe objektívnych kritérií (napr. právna zložitosť sporu) alebo subjektívnych kritérií (napr. schopnosť účastníka rozpoznať potrebu tvrdiť určité skutočnosti).

32. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že v danom prípade nemožno ospravedlniť oneskorené predloženie prostriedkov procesnej obrany ani na základe objektívnych kritérií, nejde o právnu zložitosť sporu a ani na základe žiadnych subjektívnych kritérií, prečo prostriedky procesnej obrany nepredložil skôr. Strany sporu nie sú oprávnené vykonávať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v jeho určitom štádiu s tým, že sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Tieto nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadať, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu ako je tomu v tomto prípade.

33. Súd prvej inštancie teda na podanie žalovaného doručené súdu 10. 11. 2023, ktoré nebolo uplatnené včas, t. j. ani v odpore ani v rámci ďalšieho konania v zmysle ust. § 153 ods. 2 CSP neprihliadol.

34. Podľa čl. 8 Základných princípov CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

35. Podľa čl. 11 ods. 4 Základných princípov CSP súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní, ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom.

36. Podľa § 151 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

37. Princíp kontradiktórnosti a zásada formálnej pravdy (resp. zásada prejednacia) spočívajú v tom, že každá zo strán sporu je povinná niesť bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadom tých skutkových okolností, ktorých existencia predurčuje jej výhru v súdnom spore; súd bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno nenesie a pri rozhodovaní vychádza len z toho, čo tvrdili a preukázali strany sporu.

38. Skutkové tvrdenie žalovaného súd posudzoval v súlade s procesnými pravidlami vyjadrenými v článku 8 Základných princípov CSP, článku 11 ods. 4 Základných princípov CSP a § 151 CSP. Každá sporová strana má v konaní procesnú povinnosť označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a zároveň tieto svoje skutkové tvrdenia podoprieť dôkazmi.

39. Jednou zo základných procesných povinností strán sporu je povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti relevantne tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu v podobe prehry sporu. V zásade platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Každý má teda v zásade tvrdiť tie právne skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti. Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti. Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. Popretie skutkových tvrdení žalobcu žalovaným, je prostriedkom procesnej obrany a popretie skutkových tvrdení žalovaného žalobcom je prostriedkom procesného útoku. Z ustanovenia § 151 vyplýva, že stranu sporu zaťažuje procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany. Za podmienok uvedených v ustanovenia § 151 ods. 2 CSP, musí totiž popierajúca strana uviesť vlastné skutkové tvrdenia. Pre kvalitu popretia skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení. Rovnako ako skutkové tvrdenia, aj popretie skutkových tvrdení musí byť substancované, teda majú obsahovať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, relevantné z hľadiska hmotného práva. Povinnosť substancovane tvrdiť má charakter procesného bremena. Ak strana sporu neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné. Popretie skutkových tvrdení protistrany musí byť výslovné, teda musí obsahovať vyhlásenie, ktoré konkrétne skutkové tvrdenia protistrany nie sú pravdivé a súčasne predloženie iného skutkového tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Nemôže teda účinne dôjsť k popretiu skutkových tvrdení protistrany, tzv. en bloc, teda čisto formálne vyhlásením, že nič z toho čo tvrdí protistrana nie je pravda.

40. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že podľa civilného sporového procesu nie je možné o dôkaznej povinnosti správne uvažovať len na strane žalobcu. Inak povedané, dôkazná povinnosť v kontradiktórnom spore nestíha len žalobcu, ale každý je povinný dokazovať v spore to, čo sám tvrdí. To znamená, že aj žalovaný v rámci svojej procesnej obrany znáša povinnosť tvrdenia, a tým pádom aj dôkaznú povinnosť. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena vedie v prípade žalovaného k procesnej pasivite, ktorá je rovnako sankcionovaná stratou sporu. Vo všeobecnosti preto platí, že dôkaznú povinnosť a s ňou súvisiace dôkazné bremeno má v spore každý, kto dostojí svojej procesnej povinnosti tvrdiť. Dôkazné bremeno teda v kontradiktórnom spore rozhodne nesvedčí len žalobcovi, ale aj žalovanému. Jeho rozsah sa odvíja od miery aktivity žalobcu. Ak je samotný žalobca v spore pasívny, unesie žalovaný jemu prislúchajúce dôkazné bremeno ľahšie, keďže mu v zásade stačí vierohodne spochybňovať nedôsledné skutkové tvrdenia žalobcu. Ak však žalobca splní svoju povinnosť tvrdenia dôkladne (a okrem toho ak svoje tvrdenia podporí aj dôkazmi), žalovanému nebude stačiť spochybňovať skutkové tvrdenia žalobcu, ale musí predostrieť vlastné relevantné skutkové tvrdenia týkajúce sa konkrétneho prejednávaneho procesného nároku a v prípade ich účinného popretia žalobcom musí predložiť na ich preukázanie aj dôkazy (ak chce v spore uspieť).

41. Súd s prihliadnutím na vyššie uvedené poukazuje na skutočnosť, že žalovaný na jednej strane síce nárok žalobcu spochybňuje, no dodaný tovar nereklamoval, faktúry žalobcovi nevrátil a nárok uplatňovaný žalobcom voči nemu eviduje žalovaný vo svojom účtovníctve a dokonca aj v kontrolnom výkaze. Žalovaný v konaní označil skutkové tvrdenia všeobecného charakteru, ku ktorým nepripojil žiadne relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení o spochybnení nároku žalobcu.

42. Vzhľadom na uvedené závery, súd uzavrel, že žalovaný nesplnil svoju procesnú povinnosť uviesť na svoju obranu dostatočne určité skutkové tvrdenia a nepredložil v konaní žiadne dôkazy, ktoré by ním uvádzané tvrdenia potvrdili alebo aspoň právne relevantným spôsobom spochybnili žalovaný nárok.

43. Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodný zákonník (ďalej ako „ObZ“) platného a účinného v rozhodnom období dlžník, ktorého záväzok spočíva v peňažnom plnení, je v omeškaní, ak nesplní riadne a najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia dokladu alebo do 30 dní odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom, podľa toho, ktorý z týchto dní nastal neskôr, ak zo zmluvy nevyplýva iná lehota splatnosti. Ak je deň doručenia dokladu neistý, dlžník je v omeškaní uplynutím 30. dňa odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom. Dlžník je v omeškaní, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

44. Podľa ustanovenia § 369 ods. 1 ObZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve.

45. Podľa ustanovenia § 369 ods. 2 ObZ, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

46. Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej iba „Nariadenie“) platného v čase prvého dňa omeškania žalovanej, sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania s plnením peňažného záväzku.

47. Podľa ustanovenia § 1 ods. 3 Nariadenia, ak veriteľ požaduje úroky z omeškania v sadzbe určenej podľa odseku 1, použije sa tento spôsob určenia úrokov z omeškania počas celej doby omeškania.

48. Súd vyhovel žalobe aj v časti uplatnených úrokov z omeškania, keď boli žalobcom žiadané v súlade s ObZ a Nariadením vo výške 9 % ročne, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúr FA č. 1166857, FA č. 1167674, FA č. 1168268, FA č. 1169142, FA č. 11170562, FA č. 11171098, FA č. 11171974, keď v deň nasledujúci po dohodnutej splatnosti predmetných faktúr sa žalovaný v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení dostal do omeškania.

49. Podľa ustanovenia § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka vzniká omeškaním dlžníka veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

50. Podľa ustanovenia § 2 Nariadenia je výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa ustanovenia § 369c ods. 1 zákona 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

51. V zmysle vyššie citovaných ustanovení, súd žalobe vyhovel aj v časti nároku na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur.

52. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal nárok v rozsahu 100 %. O jeho výške bude v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté vyšším súdnym úradníkom do 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Košice (§ 362 ods.1 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).